

dyrere hos os end i Ungarn, paa Hurtigtog vil den blive endogsaa 49 Øre dyrere. Naar man drager disse Sammenligninger, tror jeg, at man ikke maa nøjes med at tage — som jeg tror, det ærede Medlem tog — Rejser paa 200 og 500 km, men man maa tage Stikprøver paa baade smaa og lange Rejser helt igennem. Jeg tror derfor, man gør klogt i at tale nogenlunde sagte om vore usædvanlig lave Takster. Det lyder som liflig Tale, men stemmer ikke rigtig med de virkelige Forhold.

Vi skulle altsaa op til højere Takster, Loven skal igennem, hvis der ikke her eller i det andet Ting skulde komme en Mand med en Slæde i Vejen, hvad jeg indrømmer, jeg ikke skulde sørge dybt over. Nu kunde jeg ikke tænke mig et daarligere, et uheldigere Tidspunkt for saadan en Række meget betydelige Forhøjelser — for det er meget betydelige og indgribende Forhøjelser, Talen er om — end netop det nuværende Tidspunkt. Arbejdsløsheden har i en Aarrække hærget saa haardt som ingen Sinde før, Næringslivet har været i den dybeste Depression. Selv over Landbruget har der svævet mørke Skyer. Nu ligesom denne triste Periode er i Færd med at tage Udløb, og der er svage Tegn til Bedring, just som man begynder at gaa lidt opæfter, ganske vist langsomt, uhyre langsomt, Fod for Fod — og det vil utvivlsomt vare flere Aar, inden vi kunne komme ind under normale Forhold —, saa kommer Regeringen netop paa dette Tidspunkt og vil lægge en ny Byrde paa Samfundet, en Byrde, som sikkert vil bidrage ikke saa lidt til at modvirke den opadgaaende Tendens og forlænge den triste Depressionsperiode. Det er jo nemlig slet ikke saaledes, at man kan sige, at det er de Enkeltmænd, som benytte sig af Banerne, som komme til at betale de forhøjede Takster; nej, det er hele Samfundet, det gælder. Det er hele det økonomiske Liv i vort Land, som vil blive trykket deraf. Med Hensyn til Persontaksterne gælder det lige fra den store Forretning, som sender adskillige handelsrejsende ud i Landet og faar saa meget større Driftsomkostninger at bære, og ned til Husmandskonen, som tager ind til Torvedagen i Købstaden. Mellem disse to Yderpunkter er der mangfoldige Arter af forretningsdrivende, som alle ville komme til at mærke Forhøjelsen gennem deres Forretningsrejsers Fordyrelse. En Del af disse forøgede Driftsomkostninger, som fremkomme gennem de forøgede Persontakster, ville kunne væltes over paa Publikum i Form af højere

Varepriser. En anden Del vil direkte ramme Erhvervslivet, baade det store Erhverv og det ganske lille. Det vil blandt andet sikkert nok komme til at mærkes paa Provinsbyernes Torvebesøg. Det vil tynde ud med Besøget der, i lige Grad til Skade for de paagældende Byer og de omboende Landboere. Naar den højtærede Minister saa vil trøste de torvesøgende med — saaledes som der staar i Motiverne —, at han vil raade Bod herpaa ad administrativ Vej, f. Eks. ved paa en kortere Strækning at betegne enkelte af de nuværende II- og Eksprestog som Persontog, saa at man ikke behøver at løse Hurtigtogsbillet, saa vil jeg sige, at jeg opfattede det som den højtærede Ministers behagelige Spøg. Det er en grumme mager Trøst baade for Folk, som bo ved Holmstrup og Marslev Stationer, og som tage ind til Torvedage i Odense, at de kunne komme med Eksprestog til Odense, naar dette Eksprestog har den uheldige Egenskab ikke at standse ved deres Stationer.

Men endnu mere trykkende for Næringslivet blive de forøgede Godstakster, de ville i lige høj Grad ramme det forbrugende Publikum og den forretningsdrivende, hvis Afsætning vanskeliggøres eller umuliggøres derved; det er vist anerkendt fra alle Sider. Jeg ser saaledes, at et Blad, som udkommer her i Byen, og som staar Regeringens Hjerte nær, bestemt hævder, at de fordyrede Fragter ville blive væltede over paa Forbrugerne, med andre Ord, at Forslaget netop vil faa de samme Prisfordyrelsesvirkninger som et Toldpaalæg, som en ren Finanstold, hvis eneste Formaal er at suge Penge ud af det forbrugende Publikums Lommer over i Statskassen. Det vil tilmed ramme i højeste Grad ulige og i højeste Grad ubilligt, idet der er visse Varer, der saa godt som ikke eller kun i grumme ringe Grad paavirkes af de forøgede Transportomkostninger, saaledes som f. Eks. Cigarer, Kaffe, Manufakturvarer og deslige, medens andre Varer, som ere meget vægtige og til Dels meget fyldige i Forhold til deres Værdi, blive overmaade stærkt fordyrede, f. Eks. grove Stoffer som Mursten, Sten, Tørv og i anden Linie Kul, Tømmer, Raametaller og en hel Række andre.

Nu hører jeg den ærede Ordfører indrømme, at for saadanne Varer maa der træffes Undtagelsesbestemmelser, idet der her maa ydes Rabat, det er absolut nødvendigt, indrømmer man. Men i det Øjeblik man yder en saadan Rabat til netop disse Varer, vil jo i meget stort Omfang